

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΙΑ κατά της ΕΛΛΑΔΟΣ

(Προσφυγή υπ' αριθ. 46352/99)

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Δικαία ικανοποίηση)

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

18 Απριλίου 2002

Η παρούσα απόφαση θα καταστεί οριστική
υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 44 § 2 της Σύμβασης.

Ενδέχεται να τύχει βελτιώσεων ως προς τη μορφή.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ, 18-04-02

[υπογραφή δυσανάγνωστη]

ERIK FRIBERGH

Γραμματέας του Τμήματος

Στην υπόθεση ΙΑ κατά της Ελλάδος,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (δεύτερο τμήμα), συγκροτηθέν από τμήμα
απαρτιζόμενο από τους εξής δικαστές:

A.B. ΒΑΚΑ, *Πρόεδρο,*

K.Λ. ΡΟΖΑΚΗ,

G. BONELLO,

P. LORENZEN,

M. TSATSA-NIKOLOVSKA,

E. LEVITS,

A. KOVLER,

και από τον Ε. FRIBERGH, *Γραμματέα του Τμήματος*,

Αφού διασκέφτηκε σε συμβούλιο στις 12 Απριλίου 2001 και 26 Μαρτίου 2002,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε κατά την ως άνω τελευταία ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση εισήχθη δυνάμει της (υπ' αριθ. 46352/99) προσφυγής, την οποία κατέθεσε κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας ο Έλληνας υπήκοος Ι Λ ("ο προσφεύγων"), ο οποίος προσέφυγε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 10 Ιανουαρίου 1999 δυνάμει του άρθρου 34 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών ("η Σύμβαση").
2. Με την από 12 Απριλίου 2001 απόφαση ("η απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς"), το Δικαστήριο έκρινε ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 § 1 της Σύμβασης λόγω της παράλειψης της διοίκησης να συμμορφωθεί προς απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που χορηγούσε επικουρική σύνταξη στον προσφεύγοντα (απόφαση *Λ κατά της Ελλάδος*, n° 46352/99, 12.4.01, § 16).
3. Βασιζόμενος στο άρθρο 41 της Σύμβασης, ο προσφεύγων απαιτούσε ορισμένα ποσά για τις ζημίες που υπέστη καθώς και για έξοδα και δικαστική δαπάνη.
4. Επειδή το θέμα της εφαρμογής του άρθρου 41 της Σύμβασης δεν ήταν ώριμο ως προς την υλική ζημία και την ηθική βλάβη, το Δικαστήριο επιφυλάχθηκε να αποφανθεί επ' αυτού και κάλεσε τους διαδίκους να του υποβάλουν εγγράφως, εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ημερομηνίας κατά την οποία η απόφαση θα καθίστατο οριστική, τις παρατηρήσεις τους επί του εν λόγω θέματος και ειδικότερα να του γνωστοποιήσουν κάθε συμφωνία στην οποία ενδεχομένως θα κατέληγαν (σ.α., σημείο 3 του διατακτικού).

5. Τόσο ο προσφεύγων όσο και η Κυβέρνηση κατέθεσαν παρατηρήσεις.

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

6. Κατά το άρθρο 41 της Σύμβασης,

"Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων αυτής, και αν το εσωτερικό δίκαιο του υψηλού συμβαλλομένου μέρους δεν επιτρέπει ειμή την ατελή επανόρθωση των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εν ανάγκη, στο αδικηθέν μέρος δικαία ικανοποίηση."

A. Υλική ζημία

7. Για υλική ζημία, ο προσφεύγων ζητά να του καταβληθεί εξολοκλήρου το ποσό που αναγνωρίστηκε με την απόφαση 852/1996 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που εκτιμά στο συνολικό ποσό των Δραχμών 11 013 240, ήτοι 32 320 Ευρώ. Εξ άλλου, ζητά να προσυζητηθεί το ποσό αυτό με τόκους 6% για το χρονικό διάστημα από 1^{ης} Απριλίου 1996 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων υπέθετε ότι θα εκδιόταν η παρούσα απόφαση, ήτοι Δραχμές 3 799 667, δηλαδή 11 150 Ευρώ. Τέλος, ο προσφεύγων ζητά 1 000 000 Δραχμές, ήτοι 2 935 Ευρώ, για ηθική βλάβη.

8. Η Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί το απαιτούμενο ποσό ως προς το κεφάλαιο. Όσον αφορά τους τόκους, η Κυβέρνηση δηλώνει ότι θα πρέπει να καθοριστούν βάσει κάθε ποσού που επιδικάζει η απόφαση 852/1996 και από την ημερομηνία κατά την οποία έπρεπε να καταβληθεί. Κατά την Κυβέρνηση, το επιτόκιο είναι 6% ετησίως. Τέλος, η Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί το απαιτούμενο για ηθική βλάβη ποσό.

9. Λαμβανομένης υπόψη της διαπίστωσης που περιέχεται στην παράγραφο 16 της επί της ουσίας της διαφοράς απόφασης, το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να καταβληθεί στον προσφεύγοντα ολόκληρο το ποσό που επιδίκασε το Ελεγκτικό Συνέδριο, ήτοι 32 320 Ευρώ. Όσον αφορά τους τόκους, το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία του, σύμφωνα με την οποία η

- 4 -

επάρκεια αποζημίωσης θα μειωνόταν αν στο πλαίσιο της πληρωμής της αφαιρούνταν στοιχεία δυνάμενα να μειώσουν την αξία της, όπως η παρέλευση χρονικού διαστήματος (απόφαση *Ελληνικά Διυλιστήρια Stran και Στρατής Ανδρεάδης κατά της Ελλάδος*, από 9 Δεκεμβρίου 1994, série A n° 301-B, σελ. 90, § 82). Συντρέχει επομένως λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα του προσφεύγοντος και να του επιδικαστεί μη κεφαλοποιήσιμος τόκος 6% *per annum* επί του ποσού των 32 320 Ευρώ, για το χρονικό διάστημα από 6 Ιουνίου 1996, ημερομηνία έκδοσης της απόφασης 852/1996, μέχρι της ημερομηνίας δημοσίευσης της παρούσας απόφασης.

10. Όσον αφορά την ηθική βλάβη, μπορούμε εύλογο να σκεφθούμε ότι η επίμονη άρνηση των αρχών να καταβάλουν το οφειλόμενο ποσό προξένησε στον προσφεύγοντα αγωνία και ένταση. Αποφαινόμενο κατά δίκαια κρίση, το Δικαστήριο κάνει δεκτό το αίτημα εξολοκλήρου και επιδικάζει στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 935 Ευρώ για την αιτία αυτή.

B. Έξοδα και δικαστική δαπάνη

11. Για την προηγούμενη της επί της ουσίας της διαφοράς απόφασης διαδικασία, ο προσφεύγων ζητά το ποσό των Δραχμών 500 000, ήτοι 1 468 Ευρώ.

12. Η Κυβέρνηση δεν εκφέρει γνώμη.

13. Το Δικαστήριο κρίνει ότι τα απαιτούμενα έξοδα και δικαστική δαπάνη, για τα οποία προσκομίστηκαν δικαιολογητικά, είναι πραγματικά, αναγκαία και εύλογα. Επομένως, κάνει δεκτό το αίτημα και επιδικάζει στον προσφεύγοντα το ποσό των 1 468 Ευρώ για την αιτία αυτή.

Γ. Τόκοι υπερημερίας

14. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει το Δικαστήριο, το ισχύον στην Ελλάδα κατά την ημερομηνία υιοθέτησης της παρούσας απόφασης επιτόκιο είναι 6% ετησίως.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ, ΟΜΟΦΩΝΑ,

Κρίνει ότι

α) το εναγόμενο Κράτος υποχρεούται να καταβάλει στον προσφεύγοντα, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας κατά την οποία η απόφαση θα καταστεί οριστική σύμφωνα με το άρθρο 44 § 2 της Σύμβασης, τα ακόλουθα ποσά:

i. 32 320 Ευρώ (τριάντα δύο χιλιάδες τριακόσια είκοσι ευρώ) για υλική ζημία, ποσό που πρέπει να προσαυξηθεί με μη κεφαλοποιήσιμο τόκο 6% *per annum*, για το χρονικό διάστημα από 6 Ιουνίου 1996 έως της ημερομηνίας δημοσίευσης της παρούσας απόφασης,

ii. 2 935 Ευρώ (δύο χιλιάδες εννιακόσια τριάντα πέντε ευρώ) για ηθική βλάβη,

iii. 1 468 Ευρώ (χίλια τετρακόσια εξήντα οκτώ ευρώ) για έξοδα και δικαστική δαπάνη, συν οιοδήποτε ποσό είναι δυνατό να οφείλεται για τόκο,

β) τα ποσά αυτά θα προσαυξάνονται με απλό τόκο 6% ετησίως από της εκπνοής της εν λόγω προθεσμίας και μέχρι της καταβολής τους.

Συντάχθηκε στη Γαλλική, στη συνέχεια κοινοποιήθηκε εγγράφως στις 18 Απριλίου 2002 κατ' εφαρμογή του άρθρου 77 §§ 2 και 3 του Κανονισμού.

[υπογραφή δυσανάγνωστη]

[υπογραφή δυσανάγνωστη]

Erik FRIBERGH

András BAKA

Γραμματέας

Πρόεδρος

Ακριβής μετάφραση από το συνημμένο υπηρεσιακό έγγραφο στη Γαλλική γλώσσα.

Αθήνα, 02-05-2002.

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ